

نقش شهرداری تهران در کنترل ساخت و ساز غیرمجاز در حریم پایتخت، با تأکید بر (مناطق ۱۹ و ۲۰)

مسعود جورابلو^۱

^۱ - دانشجوی دکتری جامعه شناسی سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، ایران

چکیده

با توجه به اهمیت و ضرورت کنترل گسترش حریم تهران و باتوجه به افزایش و ایجاد سکونتگاه غیررسمی در چند سال اخیر برای نظارت صحیح بر روند و نحوه ساخت و سازهای حریم، باید قوانین تقسیمات کشوری اصلاح شود چرا که، این تقسیم بندی براساس تقسیم بندی های سیاسی شکل گرفته و این درحالی است که به نظر می رسد برای اجرای مطلوب کنترل و نظارت بر حریم به محدوده هایی فراتر از محدوده های تقسیم بندی شده فعلی نیاز باشد. با به کار گیری اکیپ های حریم بان در سال ۸۸، آمارساخت و سازهای غیرمجاز در حریم به نحو قابل تاملی کاهش یافت که این نشان از مثبت بودن به کارگیری این روش دارد. اما همچنان مشکل اصلی هنوز رفع نشده است. بر همین اساس هدف اصلی پژوهش حاضر بررسی و نقش شهرداری تهران در کنترل ساخت و ساز غیرمجاز در حریم پایتخت، با تأکید بر (مناطق ۱۹ و ۲۰) و با استفاده از روش توصیفی - تحلیلی می باشد. نتایج پژوهش نشان می دهد رشد و گسترش تهران، مشکلات عدیده ای مانند استقرار صنایع مزاحم و آلاینده و تعدد و تراکم بالای اسکان های غیررسمی در محیط پیرامون شهر را موجب شده و وجود مدیریت های متعدد و عدم هماهنگی برنامه های توسعه نقاط جمعیتی پیرامون شهر تهران، به این مشکل دامن زده است. در نتیجه امکان سنجی ایجاد کمربند سبز به عنوان یکی از سیاست های محدودسازی رشد شهری در محدوده حریم شهر تهران، از راهکارهای اساسی کنترل حریم می تواند باشد. همچنین بهترین وسیله برای راه اندازی فرآیند نوین توسعه در این اجتماعات، کنترل و نظارت ساخت و ساز در این محدوده ها و ساماندهی کالبدی آنها می باشد که در جریان آن راهبرد ایجاد کمربند سبز قابلیت پیاده سازی را دارد.

واژگان کلیدی: مدیریت راهبردی، حریم، حریم تهران، پهنه های جنوب پایتخت